

Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.46/2025/53. szám

A Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. június hó 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és a 2025. június 26. napján megtartott nyilvános ülésen kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. november 26. napján kihirdetett 26.B.230/2020/300. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 11 (tizenegy) évre enyhíti, mellőzi a vele szemben kiszabott pénzbüntetést.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bírósági Letéti Csoportjánál BL00524/2020/1. szám alatt kezelt 97.500,- (kilencvenhétezer-ötszáz) forint, valamint Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Állampapír- és Pénzforgalmi Osztályán 3803 számon kezelt 960 (kilencszázhatvan) EUR-ra vonatkozó rendelkezést megváltoztatja, Terhelt1 I.r. vádlottal szemben ezen összeg erejéig vagyonekmozgást rendel el.

Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 10 (tíz) évre enyhíti, őt 500 (ötszáz) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli, egy napi tétel összegét 1000 (ezer) Ft-ban állapítja meg, az így kiszabott 500.000 (ötszázezer) Ft-ot meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 11 (tizenegy) évre enyhíti.

Az ítélet tájékoztatja a kiadott bűnjel átvételére jogosultat, hogy amennyiben a jogerős ítélet közlésétől számított 3 (három) hónapon belül a kiadni rendelt dolgot nem veszi át, a dolog az állam tulajdonába kerül.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

A Terhelt2 II.r. vádlott által 2025. március 5. napjától és Terhelt3 III. r. vádlott esetében 2025. március 10. napjától a mai napig letartartóztatásban töltött időt a kiszabott

szabadságvesztésbe beszámítani rendeli akként, hogy egy napi fogvatartásban töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. november 26. napján kihirdetett 26.B.230/2020/300. számú ítéletével

[2] Terhelt1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés], ezért őt, halmazati büntetésül 13 év - fegyházban végrehajtandó - szabadságvesztésre, 500 napi tétel pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, az előzetes fogvatartásban és a meghatározott lakásra elrendelt bűnügyi felügyeletben eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 forintban állapította meg, és határozott az 500.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén történő átváltoztatásáról is. A bűnjelpenz lefoglalását megszüntette azt a vádlottat terhelő bűnügyi költség biztosítására való visszatartás mellett I. rendű vádlottnak rendelte kiadni.

[3] Terhelt2 II. rendű vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelemben kimondva [Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés], őt mint többszörös visszaesőt 12 év - fegyház végrehajtási fokozatú - szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapítva, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, az általa előzetes fogvatartásban és meghatározott lakásra elrendelt bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztése. A vádlottal szemben az eljárás során lefoglalt 929.000 HUF, 165 euró és 100 GPD összegre vagyonekobjazást rendelt el.

[4] Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés] és kábítószer birtoklás vétségében [Btk.178. § (6) bekezdés] ezért őt - a kábítószer kereskedelem büntetében, mint visszaesőt - halmazati büntetésül 13 év fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 540 napi tétel pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000 forintban állapította meg, és rendelkezett a kiszabott összesen 1.080.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottal szemben 3.900.000 forint erejéig vagyonekobjazást rendelt el.

[5] A bíróság az eljárás során lefoglalt bűnjelék egy részét kiadni, más részét megsemmisíteni rendelte, további tárgyak esetén azok elkobzásáról döntött.

[6] Külön-külön kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[7] Az ítélet ellen az ügyész a II. rendű vádlott terhére, pénzbüntetés kiszabása végett, az I. és III. rendű vádlottak az ítélet egésze ellen, a II. rendű vádlott és védője, továbbá a III. rendű vádlott védője elsősorban felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a III. rendű védője téves jogi minősítés miatt is, míg az I. rendű vádlott védője az I. tényállás tekintetében téves minősítés miatt lényeges enyhítésért, a II. tényállás vonatkozásában felmentésért jelentett be fellebbezést.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.432/2020/61. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

[9] Jelezte, hogy a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat terjedelme valamennyi vádlott tekintetében a Be. 590. § (1) (2) bekezdései értelmében teljes, a fellebbezések a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata szerint tanácsülésen elbírálhatók, esetlegesen nyilvános ülésen az ügyész nem kívánt részt venni.

[10] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság egyesbíróként eljárva a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Mindössze két tanú meghallgatásra nem került sor, az egyiket nem sikerült felkutatni, míg a fedett nyomozó meghallgatását az ügyészség nem indítványozta, amelyhez a Be. 255. § (2) bekezdése alapján a törvényszék kötve volt.

[11] A történeti tényállás mentes a Be. 592. §-ban foglalt megalapozatlansági okoktól, ekként a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő.

[12] Észlelte, hogy az ítélet 4. oldal utolsó két bekezdése és a 6. oldal első bekezdése tartalmazza a vádra utalást, kimaradt azonban belőle, hogy az ügyész a perbeszédében a 2. vádirat 3. oldalának 2. bekezdésében hivatkozott amfetamin tömeget 1 kg-mal egészítette ki, mert ezt a vádirat nem tartalmazta, egyebekben a vádiratok tényállását és minősítését fenntartotta, ugyanakkor az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás követte az ügyészi kiegészítést.

[13] A törvényszék a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségét maradéktalanul teljesítette. A tényállás alapját a vádlottaknak a kereskedést tagadó védekezésével szemben elsősorban a leplezett eszközökkel beszerzett bizonyítékok (telefon lehallgatási anyagok, rejtett figyelésről és fedett nyomozói tevékenységről készült jelentések tartalma), helyszíni szemlékről készült jegyzőkönyv adatai, szakértői vélemények és tanúvallomások képezték, amelyek együttes mérlegelése a vád tárgyává tett bűncselekményekben a vádlottak bűnösségére vont okszerű következtetést eredményezték.

[14] Az eltérő tényállás megállapítását célzó, felmentésre irányuló védelmi fellebbezések valójában a bizonyítékok mikénti mérlegelésén keresztül a bemérlegelt és

megindokolt tényállást támadják, amely annak megalapozottsága miatt a másodfokú eljárásban érvényesülő felülmérlegelési tilalom folytán eredményre nem vezethet.

[15] Az irányadó tényállás alapján a vádlottak cselekményének jogi minősítése törvényes, mint ahogy a II. rendű vádlott többszörös visszaesői és a III. rendű vádlott visszaesői minőségének megállapítása is.

[16] A büntetés kiszabása során a törvényszék – a II. rendű vádlott kivételével – nem tévedett a vádlottak büntetéseinek és egyéb joghátrányainak meghatározásakor. A II. rendű vádlottat nem ítélte pénzbüntetésre is, bár a vádirat nem tartalmazta ezen indítványt, de az ügyész a perbeszédében mindhárom vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabására tett indítványt, amire az ítélet indokolása a II. rendű vádlott tekintetében annak mellőzését érintően nem reagált. II. rendű vádlott esetében ugyanazon körülmények teszik szükségessé a pénzbüntetés kiszabását, mint az I. és III. rendű vádlottakkal szemben, a Btk. 50. § (2) bekezdésében írt kógens rendelkezésre alapítottnan.

[17] Az ítélet járulékos rendelkezéseit törvényesnek találta, mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 26.B.230/2020/300. számú ítéletét a II. rendű vádlott terhére a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy vele szemben pénzbüntetést is szabjon ki, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[18] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a megalapozatlanság miatt felmentés végett, az ítélet egészére nézve bejelentett jogorvoslatát téves minősítés és enyhítés végett is kiterjesztette.

[19] A büntetőügy előzményeként szükségesnek tartotta megjegyezni, hogy a nyomozás kezdetben két szálon futott, klasszikus értelemben vett nyomozás az ügyben nem folyt, mindkét ügyben alkalmaztak leplezett eszközöket, titkos információgyűjtést és titkos adatszerzést (figyelést, fedett nyomozót), amelyet a nyomozószervek elegendőnek tartottak a valósághű tényállás megállapítása érdekében. Ez a felfogás vezetett oda, hogy a nyomozás nem volt teljeskörű, példaként jegyezte meg, hogy védence Terhelt1 I. r. vádlott az eljárás bírósági szakaszában ismerte meg Terhelt3 III. r. vádlottat, ennek ellenére az egyesített (II. sz.) vádirat állítása szerint ő volt a III. r. vádlott „beszállítója”.

[20] Nem sikerült azt sem megállapítani, hogy a vád állítása szerinti kábítószer átadás-átvételekor (egyéb2 parkolója) a terheltéken és a fedett nyomozókon kívül kik voltak még jelen, mert bizonyosan más személyek is érintettek voltak az ügyben. Mindezek ismeretében a valósághű tényállás megállapítása közel sem olyan egyszerű, mint az az elsőfokú ítéletből tűnik, mert a „szereplők” azonosítása teljeskörűen nem történt meg.

[21] Az alapvádirat történeti tényállásának megállapítása azért is nehézkes és nem egyértelmű, mert szakszerűtlen, idő előtti rendőri intézkedésre került sor, semmi nem támasztja alá a kábítószer átadását-átvételét, ezért a forgalmazói tevékenység megállapítása törvényes körülmények között nem lehetséges.

[22] Az ügyben az alapvádírat azt tartalmazza, hogy Terhelt2 II. r. vádlott „rendelt meg” kábítószer I. rendű vádlottól. A vádirat tettenérésből kiindulva forgalmazói tevékenységet, kábítószer-kereskedelmet mint jogi minősítést tartalmaz, holott az idő előtti, korai rendőri intézkedés miatt a folyamat eleve nem juthatott el forgalmazói tevékenységig, ezért Terhelt1 I. r. vádlott védekezése, amelyben a saját fogyasztási célú kábítószer birtoklást elismerte, nem cáfolható.

[23] Az egyesített II. sz. vád tárgya, hogy Terhelt3 III. r. vádlott megrendelésére Terhelt1 I. r. vádlott kábítószer (amfetamint) szállított a egyéb2 parkolójába. Semmilyen adat nincs arra, hogy a terhelt1 számára ismeretlen Terhelt3 milyen módon, ki által tudott kapcsolatba lépni áttételesen vagy bármilyen módon Terhelt1 I. r. vádlottal. A fentiekből következően a II. sz. egyesített vád tényállása sincs felderítve, ezzel kapcsolatban fontos szereplők hiányoznak, így megalapozottan azt állítani, hogy a vádbeli három esetben védence volt a kábítószer szállítója nyilvánvalóan nem lehet.

[24] Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában az alapvádírat tényállását az elsőfokú bíróság -lényegét illetően a váddal egyezően - úgy állapította meg, hogy elvetette a csak a kábítószer birtoklást, ezzel összefüggő fogyasztást elismerő védekezését és úgy foglalt állást, hogy a tényállás megfelleltethető a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének.

[25] Védencre vonatkozóan viszonylag szűkre szabott az indokolás, és a bizonyítékok elsődlegesen a leplezett eszközökön – lehallgatáson - és a tettenérés adatain alapulnak.

[26] A lehallgatással kapcsolatban az engedélyezés és a felhasználás megfelel a törvényi rendelkezéseknek, ugyanakkor védence a lehallgatással kapcsolatban semmilyen nyilatkozatot nem tett, ezért azt sem lehet megállapítani kétséget kizáróan, bírói bizonyossággal, hogy a Terhelt1 I. r. vádlottnak tulajdonított beszélgetéseken - a hozzá nem köthető telefonon - valóban ő kommunikál. Hangjának azonosítására bizonyítást kellett volna felvenni, ennek hiányában nem állapítható meg – és ezért bizonyítékként sem értékelhető – az a beszélgetés, amelyet a vád és az ítélet is védencének tulajdonítottak.

[27] A lehallgatással kapcsolatban a legalitáson túl a hitelesség is alapkérdés, kétséget kizáróan meg kell állapítani a lehallgatott hanganyagban a beszélgetők személyét, erre vonatkozóan vélelmet felállítani nem lehet, ennek elmaradása a lehallgatási hanganyag bizonyítékkénti kirekesztését vonja maga után.

[28] Az egyesített II. sz. tényállás bizonyítékait az elsőfokú bíróság kellő mértékben számba vette, de a bizonyítékok felhasználhatóságát és a bizonyítékok közötti ellentmondást nem vizsgálta, ebben a tényállásban a szereplők felderítése nyilvánvalóan nem teljesült. A tényállásban három átadást ró a bíróság Terhelt1 I. r. vádlott terhére, amely bizonyítottság esetén nyilvánvalóan forgalmazói tevékenység, de a rendelkezésére álló nyomozati iratokból a DNS profil rögzítésének és kezelésének és a daktiloszkópiai vizsgálat módszerében is ellentmondások vannak.

[29] Jelezte, hogy az I. rendű vádlott által időnként használt gépjárművek bérelt gépkocsik, azok nem voltak folyamatosan a birtokában és használatában.

[30] Emellett a vegyészszakértőnek az az állítása, hogy a háztartásokban használt sósav, kénsav és metanol csak kábítószer előállítására alkalmas, nem fog helyt, azok olyan általános reagensek, amelyekből számos más vegyület állítható elő, ugyanakkor védenca lakó illetve tartózkodási helyén nem csak olyan anyagokat találtak fel, amelyekből csak kábítószer állítható elő vagy az is előállítható.

[31] Felhívta a figyelmét arra is, hogy a II. sz. tényállásban védencének semmilyen értékelhető informatikai nyoma nincs, azonban nyilvánvaló, hogy a tényállásban foglaltakat kommunikáció nélkül megvalósítani nem lehet, ha a bíróság mégis így foglalt állást, akkor ügyfele cselekvősege kétséget kizáróan nem igazolható.

[32] A jogi minősítés tekintetében kétszeresen is tévedett az elsőfokú bíróság. Egyfelől a megállapítható valósághű tényállás Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában legfeljebb kábítószer birtoklás lehet, másfelől a halmazat tekintetében is téves az elsőfokú ítélet, mert a kábítószerrel való visszaélés bűncselekményeit egységesen kell minősíteni, így ügyfele terhére legfeljebb a vallomásának megfelelően 1 rb. saját fogyasztást célzó kábítószer birtoklást lehet róni, amelyből következik, hogy vele szemben lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni. Figyelemmel a Kúria BK 56. számú véleményében kifejtettkre enyhítő körülményként kell számba venni beismerő vallomását, az időmúlást, valamint egészségi állapotának dokumentált megromlását, amely már a büntetőeljárás alatt, még az elsőfokú ítélet kihirdetése előtt is fennállt.

[33] Terhelt2 II. r. vádlott védője az elsősorban felmentésért, másodsorban téves jogi minősítés miatt, enyhébb jogi minősítés megállapításáért, valamint a kiszabott büntetés enyhítése céljából bejelentett fellebbezése írásbeli indokolása szerint az ítélet részben megalapozatlan, a Be. 592.§ (2) bekezdés d) pontja szerint, mivel az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[34] A történeti tényállással kapcsolatban tényként azt lehet megállapítani, hogy védenca 2019. június 28. napján 21 óra 34 perckor találkozott Terhelt1 I. r. vádlottal és a vádlott társa által vezetett gépjármű jobb első ülésébe beült. A nyomozó hatóság tagjai 21 óra 40 perckor rendőri intézkedés alá vonták őket és az I. r. által vezetett gépjármű első ülései közötti középkonzolban kokaint találtak, míg II. r. Terhelt2nél a ruházatában lévő pénztárcájában magánál tartott 929.000 forint, 165 euro és 100 angol font készpénzt foglaltak le.

[35] Szintén tényként lehet megállapítani azt is, hogy védenca lakóhelyén a házkutatás során kábítószer került lefoglalásra.

[36] A lefolytatott bizonyítási eljárás során kétséget kizáróan nem lehetett bizonyítani azt, hogy II. rendű vádlott rendszeresen értékesített volna a nyomozás során beazonosításra került személyeknek kábítószert és azért találkozott I. r. vádlottal, hogy tőle kábítószert

vásároljon, valamint a tőle lefoglalt és megtalált készpénz kábítószer megvásárlására kellett volna.

[37] A védenő az eljárás során vallomást tett, mely vallomásában tagadta a kábítószerrel való kereskedést, de elismerte, hogy kábítószer fogyasztó volt, ezzel szemben a bíróság ítéletének indoklásában az ügyben rendelkezésre álló bizonyítékokban, úgymint vallomásokban, lehallgatási leiratokban, lefoglalási jegyzőkönyvekben és a szakvéleményekben foglaltakat mérlegelve jutott arra a következtetésre, hogy cselekménye kábítószer-kereskedelemnek minősül.

[38] A védő kiemelte, hogy I. r. vádlott a gépjárművében talált kábítószer magáénak ismerte el, kijelentve, hogy azt nem volt szándéka II. rendűnek átadni, erről szó se volt köztük. Ezt a vallomását támasztja alá az a tény, hogy amikor elfogják őket, akkor a kábítószer elő sem kerül a beszélgetésük alatt és Terhelt2 II. r. vádlottnak a ruházatában tévő pénztárcájában volt készpénz, tehát ő sem készült a feltételeken átadandó kábítószer kifizetésére.

[39] Ha kábítószer átadása és megvétele lett volna a találkozó oka, akkor ennek időben sokkal gyorsabban meg kellett volna történnie. A két büntetett előéletű vádlott biztosan nem beszélgetett volna ennyit a gépjárműben, amennyiben kábítószer vétel miatt találkoznak. Összefüggés van közöttük, hogy mennyi időt töltenek a gépjárműben és hogy a nyomozók rajtuk ütnek úgy, hogy nem történik semmiféle átadás és pénzfizetés, ennek csak az lehet az oka, hogy nem kábítószer adás-vétel céljából találkoztak.

[40] Ezt támasztják alá a találkozó előtti rögzített beszélgetéseik is, amit vallomásaikban megerősítettek, hogy voltak üzleti kapcsolatban, de ez nem kábítószerrel függött össze.

[41] Az ügyben telefonbeszélgetések is rögzítve lettek és ezzel kapcsolatban a nyomozóhatóság és a törvényszék is meghallgatta az azokban résztvevő személyeket. A tanúk meghallgatásakor már nem emlékeztek pontosan, hogy miről szóltak a beszélgetések, de tagadták, hogy kábítószerrel kapcsolatosak lettek volna. Az ítélet indokolása szerint „A lehallgatási anyagokban a telefonbeszélgetések szinte kivétel nélkül mellőzik a tárgyat, hogy a találkozó és a vásárlás pontosan mire vonatkozik.” Ennek azért nincs jelentősége, mert egyrészt a felek régóta ismerték egymást és nem tudományos, szofisztikált beszélgetéseket folytattak, másrészt Terhelt2 II. r. vádlott nyilván tudta, hogy kivel milyen kapcsolatban áll, ezért nem kellett kihangsúlyozni, hogy ki akart tőle bűnt, szállítást, pálinkát, vagy akár nőt, vagy éppenséggel ő milyen okból hívta a másik felet. Az elsőfokú bíróság túl nagy jelentőséget tulajdonított a telefonbeszélgetéseknek, ellenben azt a tényt nem vette figyelembe, ha ezek a beszélgetések kábítószerrel szóltak, akkor a nyomozóhatóság, miért nem akarta egyetlen esetben sem leellenőrizni, hogy ténylegesen a beszélgetések után történt-e kábítószer átadás. Ezért a lehallgatott beszélgetések alapján nem lehet tényszerűen állítani, hogy azok kétséget kizáróan a kábítószer kereskedelmet alátámasztó bizonyítékként értékelhetők.

[42] Azt tényként kell állítani, hogy tanú10 vallomásaival egyértelműen beismerte, hogy az ingatlanban - amit ő is rendszeresen használt - fellelt kábítószerek az ő birtokában

voltak, ő tette oda, erről testvére Terhelt2 II. r. vádlott semmit sem tudott. Elmondta azt is, hogy alkohol- és drog-problémája volt és van és vallomásában kitért arra is, hogy honnan és mennyiért szerezte be a kábítószereket.

[43] A védelem számára nem érthető, hogy ezt a beismerő vallomást, miért nem kezelte tényként a törvényszék, mert a nyomozás során arra semmilyen információ nem állt rendelkezésre, hogy védenccé, honnan és hogyan szerezhetett be fűvet és amfetamint, erre a lehallgatásokból sem tudott következtetést levonni a bíróság és bizonyíték sem támasztotta alá, hogy ezekhez a kábítószerekhez köze lett volna.

[44] A törvényszék tanúként hallgatta meg tanú5t, a vádlott akkori élettársát, aki nem élt mentességi jogával és elfogulatlan vallomást tett a bíróságon. Vallomásában előadta, hogy Terhelt2 II.r. vádlottal együtt élt, ismerte a szokásait, valamennyire rálátása volt a pénzügyeire, huzamosabb ideig tartózkodott az otthonában. Egyértelműen kijelentette, hogy napi rendszerességgel használta a konyhát, azonban nem vett észre a konyhapult jobb felében egy digitális mérleget, sem egy fehér porral szennyezett injekciós fecskendőt, növényi törmeléket sem. Elmondta azt is, hogy védenccé elfogása előtt rossz lett a viszonyuk és már nem lakott ott életvitelszerűen, de a házkutatás során a közös kiskutya megetetése miatt volt a házban. Ez a vallomás is azt támasztja alá, hogy védencének semmi köze sincs a lakásában talált kábítószerekhez, mivel erre utaló jelet egyáltalán nem észlelt a tanú az ott tartózkodásának az ideje alatt. Tehát valós tanú10 tanúvallomása, miszerint az ott talált kábítószerket a házkutatást megelőzően vitte át védencem lakrészébe, amikor tanú5 már nem tartózkodott az ingatlanban.

[45] tanú5 vallomásában arról is beszámolt, hogy honnan volt pénze az amúgy nagy megtakarítással nem rendelkező vádlottnak. Eszerint 2018. karácsonyán kapott az édesanyjától egymillió forintot azért, hogy normális, működőképes autót vegyenek. A pénz azért volt II. r. Terhelt2 vádlottnál, mert a gépjármű vásárlást ő intézte, mivel neki volt ebben tapasztalata. A nyomozás alatt semmilyen olyan bizonyíték nem merült fel, ami a talált pénz forrására utalna, azonban az tény, hogy Terhelt2 II. r. vádlott gépjárművet akart vásárolni több vallomásban is felmerült, tehát a nála talált és lefoglalt pénz már korábban is rendelkezésére állt, ezért tanú5 vallomása teljesen hiteles és elfogadható.

[46] A fenti egyértelmű tények alapján a törvényszék tényből tényre való helyes következtetése folytán nem tudta volna védenccé bűnösségét megállapítani és felmentő ítéletet kellett volna hoznia.

[47] Abban az esetben, ha a vádlott bűnössége megállapításra is kerülne, a kábítószer-kereskedelmet semmilyen kétséget kizáróan bizonyított tény nem támasztja alá. Az tény, hogy kábítószer használó és ezt be is ismerte az eljárás során, ennek alapján amennyiben bűnösnek is találja az ítéltábla, akkor enyhébb minősítést és büntetést kell megállapítani.

[48] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ítélet részbeni megalapozatlanságát kiküszöbölve Terhelt2 II. r. vádlottat elsődlegesen mentse fel az ellene hozott vádak alól, másodsorban enyhébb jogi minősítést állapítson meg és enyhébb büntetést szabjon ki.

[49] Terhelt2 II. rendű vádlott az ítélettel szemben bejelentett teljes körű fellebbezését írásban is indokolta. Előadta, hogy a lakásában talált kábítószer nem az ő tulajdona. A tárgyaláson tanúként meghallgatott testvére egyértelműen elismerte, hogy a lakásban talált kábítószer az övé volt. A bíróság ugyanakkor az ott talált üres tasakok miatt is őt marasztalta el, annak ellenére, hogy testvére ezt a részét nem tagadta, csupán annyit mondott, hogy nem tudja pontosan, hogyan kerültek oda. Jelezte, hogy testvére hajlandó ismételt tanúvallomást tenni és egyértelműen kijelenteni, hogy a talált tasakok és a mérleg az ő tulajdona volt.

[50] A kábítószer-kereskedelem vádját alaptalannak nevezte. Elfogása napján beült ugyan az I. rendű vádlott autójába, de semmiféle bizonyíték nem támasztja alá azt az állítást, hogy 50 g kokaint akart tőle megvásárolni. Az átadás nem történt meg, sem pénzmozgás, sem egyértelmű bizonyíték nincs arra, hogy bármiféle vásárlási szándéka lett volna. I. rendű vádlott saját vallomása szerint az 50 g kokain, amelyet az autójában találtak, kizárólag saját használatra volt, és egyértelműen kijelentette, hogy nem állt szándékában megvásárolni tőle a kábítószer.

[51] A büntetés mértékét aránytalannak tartotta, nem történt tényleges kábítószer-kereskedelem, és a lakásában talált anyagok sem voltak a birtokában, a 12 éves fegyházbüntetés, amelyből kizártak minden kedvezményt, nem áll arányban az ügy tényleges körülményeivel.

[52] Az ügyészség az eljárás során bizonyítékként telefonos lehallgatásokat is felhasznált ellene. Azonban ezekből kiragadott szavakat és mondatokat emeltek ki, amelyek számukra előnyösek, és azt állították, hogy leplezetten kommunikált kábítószerrel kapcsolatos ügyekben. Kérte, hogy a teljes lehallgatási anyagokat vizsgálják meg, és ne csupán az ügyészség által kiemelt részek alapján vonjanak le következtetéseket.

[53] Kijelentette, hogy továbbra sem ért egyet azzal, hogy tanú5 pénzét elkobozták, és emellett még pénzbírságot is kértek.

[54] Szerinte ez rendkívül igazságtalan, mivel sem a bíróság, sem az elkobzott pénz eredete nem indokolja ezt a döntést. Előadta, hogy gyermekkorában rendkívül nehéz körülmények között élt, szülei alkoholisták voltak, később a nagyanyjához költözött, de mélyszegénységben éltek, így rossz társaságba keveredett. Tizenéves korától kezdve bűncselekményeket követett el, majd 18 évesen a kábítószer rabjává vált, azért követett el bűncselekményeket, hogy finanszírozni tudja a függőségét. 2019-ben egy túladagolás teljesen megváltoztatta az életét. Négy órán keresztül eszméletlen volt, és a halál közelsége rádöbbsentette arra, hogy változtatni kell, pár héttel a letartóztatása előtt teljesen leszokott a kábítószerrel. Szabadulása óta gyökeresen megváltozott az élete, aktív tagja lett az egyházi közösségeknek, református lelkésznek segít adományokat gyűjteni és kiosztani, valamint Bibliaiskolába jár. Megszerezte a buszvezetői jogosítványt, és helységi dolgozott buszsofőrként. Bűnözői körökkel minden kapcsolatot megszakított, és igyekszik példamutató életet élni, beteg testvérét is támogatja, aki rászorul a segítségére.

[55] Kérte a bíróságot, hogy ügyét mindenre kiterjedően, teljeskörűen vizsgálja ki, figyelembe véve az összes körülményt és bizonyítékot.

[56] Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indoklásában elsődlegesen kérte a Fővárosi Ítéltáblát, hogy a Be. 604. § (1) c) és cb) pontjai, különös figyelemmel a Be. 608. S (1) f) pontja alapján a Fővárosi Törvényszék 26.B.230/2020/300. számú ítéletét helyezze hatályon kívül és a törvényszéket utasítsa új eljárásra.

[57] Érvelése szerint az elsőfokú ítélet indoklása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes, így nyilvánvalóan megállapíthatatlan, hogy az elsőfokú bíróság a döntését pontosan mire alapította, a megállapított tényállása nem tartalmazza hiánytalanul az anyagi szempontból releváns tényeket, ezért a bűnösség helytálló megállapítása mellett nem lehet egyértelmű következtetést levonni a cselekmény minősítésére.

[58] A vádirati tényállás, valamint az elsőfokú bíróság ítéleti tényállása elmulasztotta a tényállás részévé tenni azon bizalmas információkat, amely az ügy szempontjából lényegesnek tekinthetők. Ezen belül tanú19, tanú15 és a fedett nyomozó szerepét emelte ki.

[59] A bírósági eljárás során tanú19 nyilatkozata arra irányult, hogy védencét nem ismeri, illetve, hogy vele kapcsolatban nem állt. Ehhez képest a helység5 Járásbíróság 2018. június 27-én kelt végzésében arra tekintettel engedélyezték a titkos információgyűjtést Terhelt3tal kapcsolatban, hogy olyan operatív információk állnak rendelkezésre, melyek alapján tanú19 budapesti lakossal kapcsolatban áll. Ezt meghaladóan számos olyan jelentés képezi a jelen eljárás anyagát, mely a tanú19 és védenca közötti telefonbeszélgetésre utal. Ezen beszélgetések egyike sem tartalmaz arra vonatkozó információt, mely ellentétes lenne a vádlott írásbeli vallomásában előadott azon ténnyel, hogy tanú19sal tulajdonképpen abban állapodott meg, hogy kamu cuccokat értékesítenek úgynevezett palimadarak részére. Ezen bizalmas információkból egyébként az is kiderül, hogy a lehallgatások során beszerzett anyagok nem szolgáltatnak kellő bizonyítékot védenca részéről kábítószer-kereskedelem folytatására, mi több konkrétan semmilyen erre vonatkozó és értékelhető adatot a nyomozó hatóság nem tudott beszerezni.

[60] Inkoherenciára és ellentmondásra utal az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásában az a megállapítás, melynek értelmében tanú19 tanúvallomását értékeli védenca vallomásával, valamint azon okirati bizonyítékokkal szemben, melyek a titkos adatgyűjtés során keletkeztek. Az ítélet 47. oldalán az elsőfokú bíróság külön megjegyzi, hogy „tanú19 tanú szavahihetősége körében figyelembe vette, hogy a tanúval szemben, jelen üggyel részben összefüggő kábítószer-kereskedelem tárgyában volt folyamatban büntetőeljárás”.

[61] További ellentmondása és téves következtetése az elsőfokú bíróságnak az, hogy mind védenca, mind a szóban forgó tanú egyhangúan és hitelt érdemlően bizonyított módon alátámasztották, hogy I. és II. rendű vádlottakat egyáltalán nem ismerték, erre vonatkozó bizonyíték a teljes eljárás során nem került bemutatásra.

[62] Már az ügyészi vádirat és az ügyészi perbeszéd is feltételes módban utalt arra az elkövetési magatartásra, mely a közvetített kábítószer értékesítés kapcsán valósulhatott meg, ahogy az a tényállás részeként szerepel. Véletlenszerű és feltételes módban rögzített tények nem képezhetik sem a vádirati, sem az ítéleti tényállás lényeges pontjait, ebből hitelt

érdemlő jogi minősítésre vonatkozó következtetést levonni nem lehet. A III. rendű vádlott tekintetében célszerű lett volna, ha akár a nyomozási eljárás során, akár a bírósági eljárásban tanú19 tekintetében részletesebb nyomozati cselekményekre és kimerítő felderítésre, mi több az általa nem ismert tanúk és vádlottak (I. és II. r.) szembesítésére kerülhetett volna sor.

[63] Hivatkozott továbbá arra, hogy védence írásbeli vallomásában különösen jelentős hangsúlyt fektet tanú15 szerepére, aki közvetlenül megkereste azzal kapcsolatban, hogy a kábítószer-kereskedelemre vonatkozó tevékenységet kezdje el, illetve vegye át. Annak ellenére, hogy a bíróság eleget tett az idézésre vonatkozó indítványnak, sajnálatos módon nem került sor az ő meghallgatására. Annak ellenére, hogy nem tűnik relevánsnak tanú15 közreműködése, az események kronológiáját illetően felmerül annak lehetősége, hogy akár tanú15, akár tanú19 egy másik büntetőeljárás keretében történő egyezség részeként nevezte meg védencét, mint a kábítószer-kereskedőt, mentesülve, vagy enyhítő körülményként hivatkozva III. rendű vádlott szerepére.

[64] A fedett nyomozót illetően a védő bizonyítási indítványban terjesztette elő azon kérdéseket, melyek alapvetően tisztázták volna Terhelt3 III.r. vádlott szerepét. A bíróság a bizonyítási indítványokat elutasította, tekintettel arra, hogy az ügyészség a vádirat előtt, vagy a vádiratban nem jelölte meg lehetséges bizonyítékként, hogy a Be. 519.§ alapján írásbeli kérdés keretében nyilatkozhasson a fedett nyomozó. A fent említett tanúk szerepének pontos és releváns szerepe és világos kapcsolata a védencével, mind a vádirati, mind az ítéleti tényállásban hiányos és ellentmondó, ahogyan az I. r. vádlott szerepe sem tisztázott ebben a tekintetben.

[65] Az ítélet indoklásából nem derül ki pontosan, hogy a tényállás rögzítése tekintetében a bíróság mely bizonyítékokat fogadta el, melyeket vetette el, mint ahogy az sem derült ki, hogy a vádlott védekezése pontosan miért került elutasításra és az milyen indokok alapján történt. Másodlagosan kérte a Fővárosi Ítéltáblát, hogy a Be. 604. § (1) c) és cb) pontjai, különös figyelemmel a Be. 609.§ (1) és (2) a) pontjára, mely szerint „a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket a vádemelés után megsértették”, illetve b) pontjára, mely szerint „a büntetőeljárásban részt vevő személyek a vádemelés után a törvényes jogait nem gyakorolhatták, vagy ezek gyakorlásában őket korlátozták” - alapján az ítéletét helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra.

[66] Jelen eljárásban a vádirat legfontosabb bizonyítéka a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására és annak bizonyítására, a fedett nyomozónak a közreműködése és az ő szerepe. Nagymértékben sérült a védekezéshez való jog, valamint a közvetlenség elve, hogy a fedett nyomozóhoz a védelem nem tudott kérdéseket intézni. Ennek lehetőségét az ügyészségnek kellett volna biztosítani, mely a hitelt érdemlő és kétséget kizáró bizonyítás tekintetében szakmailag és a megalapozottság tekintetében is elvárható lett volna.

[67] A vádirati és az ítéleti tényállás kronológiai eseménysora védencére feltételes megállapításokat és következtetéseket tartalmaz, ennek oka, hogy elmaradt a fent említett három személy pontos szerepének felderítése, ehhez teljes körű vallomásaik beszerzése indokolt és szükségszerű lett volna.

[68] Különös nyomatékka emelte ki, hogy semmilyen közvetlen bizonyíték arra vonatkozóan nincs, hogy a szakértő által véleményezett és bevizsgált mintavétel valóban megegyezik azzal, amely átadásra és lefoglalásra került. Bár kétségtelen tény, hogy az I. r. vádlott DNS és ujjlenyomata található rajta, az nem lett kétséget kizáróan bizonyítva, hogy ez a bizonyíték jogszerűen került beszerzésre.

[69] Tekintettel arra, hogy kétséget kizáróan nem lett bizonyítva, hogy védenccé büntetőjogi értelemben kábítószer-kereskedelemért lenne elmarasztalható, Terhelt3 III.r. vádlott a csalás törvényi tényállásában és nem a kábítószer-kereskedelemben volt érintett és lenne elmarasztalható.

[70] Továbbá kérte az ítéltáblát, hogy a Be. 604. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletét változtassa meg és védenccével szemben enyhébb büntetést alkalmazzon a Kúria büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről 56. BK véleménye alapján fennálló enyhítő körülmény tekintetében.

[71] Külön értelmezhetetlen nevezte a kábítószer birtoklásban történő elmarasztalását, hiszen ebben a tekintetben fennálltak vele szemben az elterelésre vonatkozó szabályok, melyeket sem a nyomozó hatóság, sem az I. fokú bíróság nem vett figyelembe.

[72] Kiemelte védenccé tekintetében az életmódváltást és társadalomba történő beilleszkedését, melyet rendezett kapcsolata, rendezett munkahelye és biztos jövődelme jelent, ennek igazolására munkahelyi és lakhatási igazolásokat csatolt.

[73] Terhelt3 III. rendű vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában a minősítést, az időbeli hatályt, a cselekmény megítélését és elbírálását, a megalapozatlanságot, továbbá a védelem jogának korlátozását kifogásolta.

[74] Beadványában érveit az ítélet indokolásának sorrendjében adta elő.

[75] Előadta, hogy az alapvető védelemhez való joga már az eljárás nyomozati szakában sérült, vallomását nem megtagadta, hanem úgy nyilatkozott, hogy az eljárás jelenlegi szakaszában nem kíván még vallomást tenni, ezt az ügy előadójával is közölte.

[76] A nyomozó és a vádhatóság részéről eljáró személyek csak a rendőrségi adatgyűjtésből beszerzett információk alapján következtettek, ezáltal nem adtak a védekezéshez, az eljárás felderítése érdekében jogot, miáltal büntetőeljárás törvényessége sérült. Az ítélet indoklásából is kitűnik, hogy voltak fel nem derített személyek is, az ő felderítésük és idézésük a nyomozás kimenetelét teljesen más irányba terelte volna, így védekezését is szélesebben terjeszthette volna elő.

[77] A fedett nyomozó jogszerűsége és a cselekménybe való beépülése részletei és annak jogszerű elbírálása nem mindenben feleltek meg a büntetőeljárás szabályainak. A nyomozati szakban felderíthető lett volna a fedett nyomozó és őt összekapcsolódó személyek, továbbá a bírói szakban megnehezítette védekezését, hogy az ügyészség a fedett

nyomozó tanúkénti meghallgatását nem indítványozta, tudomása szerint a nyomozati szakban készített jelentéseit kivéve tanúvallomást nem tett, mindez a védekezést gyengítette.

[78] Kijelentette, hogy a nyomozóval való találkozások során az ingatlanok és az autók adásvételének megbeszélése volt a fő tárgy, a nagyobb, jogtalan haszonszerzés végett.

[79] Álláspontja szerint a leplezett eszközök alkalmazásának időbeli hatálya és jogszerűsége nem a törvény keretein belül történt (Be.245.§ (1) d)). A leplezett eszköz használatát az eljáró hatóság vele szemben az utolsó készpénz átadását követően 2018. szeptember 27. után is 2020. május 12-ig, további bizonyítások hiányában eredménytelenül fenntartotta, holott az a Be. 239. § (2) alapján összesen 360 napig engedélyezhető. A bírói engedélyhez kötött eszközök használatából szerzett információkat a Be. 242. § (1) szerint nyolc napon belül kellett volna elbírálni. Emellett a leplezett eszköz tartalmának az adatvédelméről szóló minősítésének kétévenkénti felülvizsgálatát sem végezték el a Be. 248. § (1) alapján, erről semmilyen tájékoztatást, vagy végzés nem küldtek erről a védelem részére.

[80] Felvetette, hogy a fedett nyomozóval való találkozáskor és a készpénzes ügylet lebonyolítása során az általa előre egyeztetett koffeintablettás "kamucucc" mikénti elszállítása továbbá biztosítása és felhasználása a fedett nyomozó részéről a törvényben meghatározott módon történt-e a Be. 166. § (1) és (2) bekezdés alapján.

[81] Sérelmezte, hogy a rendőrségi szak befejezéséig azzal is joghátrányba került, hogy tanú19 nemzetközi elfogását követően a hatóság nem foganatosított kihallgatást, szembesítést, holott a titkos adatgyűjtésből kitűnik, hogy a nyomozati irat név1 és fel nem derített társa köré épült. Személyük kizárása valamiféle egyezség alapja lehetett, az egyezség pedig a vád rá terhelő tényeit tovább szigorította és védekezését ásta alá.

[82] Kiemelte, hogy a gyanúsításkor vett vizeletminta nem helyszíni gyorseszttel lett elvégezve és csak a bírósági szakban értesült annak pozitív eredményéről. Ezzel nemcsak eljárási hibát vétett a nyomozó hatóság (Be. 39. § c)), mivel külön gyanúsítást nem közölt e tekintetben (Be. 386. § (1) bekezdés a) és 388. § (1) és (2) bekezdés), hanem ki is zárta abból, hogy a Be. 391. § (1) a) és e) alapján a nyomozati szakban éljen az eltereléssel a későbbi súlyosabb elbírálás elkerülése végett. Ezzel szemben az ítélet indokolása szerint Terhelte1 tekintetében a kábítószer birtoklásának mellőzése megtörtént a törvény által biztosított terápiában.

[83] Hangsúlyozta, hogy az ítélet indokolásával ellentétben I.r. vádlottal az előkészítő tárgyalást megelőzően nem találkozott, ebből következően nem tudhatott a I.r. által szállított anyag összetételéről sem, az anyag megismerésére sem módja, sem lehetősége nem volt, annak összetételét illetően tévedésben volt.

[84] 2019-ben egy román állampolgárral szemben az általa szállított, fürdősóból összeállított anyaggal hasonló cselekményt követett el. Ugyanakkor egészen 2025. március 10-i letartóztatásáig kábítószerrel semmiféle összeköttetése vagy kapcsolata nem volt.

[85] Felhívta a figyelmet arra is, hogy tanú¹² és tanú¹³ is állították, hogy semmilyen kábítószernek vagy annak látszó tárgy nem volt nála, a megfigyelés alkalmával a hatóság mégis erre utalt azzal, hogy szatyorral a kezében ült a kocsiba. Ebből azonban nem lehet következtetést vonni a kábítószer tárolására, azért sem, mert a kábítószer ilyen körülmények között nem tudta volna több órán át hidegen tartani, márpedig a fedett nyomozó jelentése szerint az hideg volt.

[86] Jelezte, hogy a vegyészszakértői vélemény koffein tablettáról ír, márpedig az előre egyeztetett "kamucuccban" ez lett volna az élénkítő anyag, ezért is érezte magát a teljes eljárás során tévedésben a jogi megítélés kapcsán.

[87] A fedett nyomozó által készített jegyzőkönyvben írtak (ítélet 37.o.1.bek.) miszerint "terhelt³ék nagyon megnézték és az arcukra volt írva, hogy erre a kocsira vártak" teljesen megalapozatlan, mivel nem ismerte sem I.rendűt, sem a járművét. A fedett nyomozó azt is írta, hogy a próbálta akadályozni a szer ellenőrzését, mert ezzel az általa kifizetett összeget elbukta volna.

[88] A fedett nyomozó általi bizalmi vásárlást követően átadta a szert, ez azonban nem a Be. 166. § (1) és (2) bekezdés alapján történt.

[89] Arra hivatkozott továbbá, hogy a fedett nyomozóval történt találkozás előtt neki semmilyen szándéka nem volt kereskedelmi magatartásra, a nyomozás során fel nem derített személyek a fedett nyomozó rábírására tették meg a felderítést az anyagbeszerzést illetően. Ő ennek a szándéknak az elszenvedője, a rábírás azonban nem közvetlen, hanem közvetett volt irányába. Az ítélet szerint a haszonszerzési célzata a rábírást követően a nagyobb mennyiségre kellett, hogy utaljon, azonban a nagy mennyiség kilátásba helyezése a fedett nyomozó részéről történt.

[90] Érthetetlennek nevezte, hogy a bíróság a kamucuccra vonatkozó védekezését úgy is elutasította, hogy a zacskón az igazságügyi szakértők egyszer sem találták az ujjenyomatát.

[91] Utalva az ítéleti megállapításra, miszerint a sofőrök is részt vettek a tevékenységben (47. oldal), vetette fel, hogy miként lehetséges, hogy nem láttak nála a kábítószerre utaló nyomot, illetve miért nem voltak tudatában utazási céljának.

[92] Iratellenesnek nevezte azt a megállapítást, hogy 2019. május-júniusban rendszeresen kokaint fogyasztott volna, kokaint sosem fogyasztott, és erre vonatkozó vallomását sem tett. Sérelmezte, hogy a közreműködők tanú¹⁹ és társa, tanú¹⁵ és az tanú²³ nevezetű személy mellőzve lett az ügyből, holott bebizonyosodott kábítószer-kereskedői magatartásuk, ehhez képest még gyanúsítás se történt irányukba.

[93] Megjegyezte, hogy a fedett nyomozó által elmondottak alapján nem az volt a cél, hogy a kábítószer kereskedelmi forgalomba kerüljön, ő kizárólag a baráti szórakoztatás végett akart vásárolni.

[94] Kíartott amellett, hogy a vádirati tényállásban leírt kábítószer-kereskedelem büntettét tévedésben tartva követte el, márpedig a bűncselekmény csak szándékosan követhető el.

[95] A kábítószer fogyasztása, amely birtoklásnak minősülhet, tekintettel az elmulasztott elterelésre is, ehhez képest csak csekély súlyú cselekmény.

[96] Sérelmezte a vele szemben elrendelt vagyonelkobzást, különös tekintettel arra, hogy terhelt1 esetében ezt a hatóság nem alkalmazta.

[97] Kérte, hogy a másodfokú bíróság az általa előadottak alapján a Be. 609. § (1) és (2) bekezdés a) b) és d) pontjai alapján olyan határozatot hozzon, amivel védekezési joga és megítélése helytálló lesz a cselekmény elbírálásakor.

[98] Kérte figyelembe venni az eljárásban való állandó megjelenését, együttműködését, családi helyzetét, körülményeit, továbbá a cselekmény befejezése óta eltelt időmúlást.

[99] Az ítéltábla a bejelentett kétirányú fellebbezéseket a Be. 599. § (1) szerint a védelem indítványra nyilvános ülésen bírálta el.

[100] A nyilvános ülésen Terhelt1 I. rendű vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat kiegészítette azzal, hogy a fedett nyomozótól lefoglalt kábítószerrel készült jegyzéken a hatóság nem jelezte semmilyen minta jelenlétét, így nem igazolt, hogy a genetikai profilt, illetve az ujjnyomatot mikor, hol, milyen anyagon rögzítették. Továbbá nehezen képzelhető el, hogy a vegyészszakértői vizsgálat után hogyan maradhatott DNS minta a csomagoláson, ezért a daktiloszkópiai és a hemogenetikai szakvélemény kirekesztését indítványozta bizonyítékok köréből, egyebekben, az írásbeli beadványában foglaltakat fenntartotta.

[101] Terhelt1 I. rendű vádlott felszólalásában a kábítószer birtoklását elismerte, azonban tagadta, hogy Terhelt2 II.r. vádlottal kereskedelmi kapcsolatban állt volna. Hivatkozott arra, hogy olyan lehallgatási anyag vagy fénykép nem került elő, amely alapján Terhelt3 III.r. vádlott cselekményéhez köthető lenne. Utalt arra is az elsőfokú bíróság azért adta vissza a telefonját és a tőle lefoglalt pénzt, mert azok nem voltak köthetőek a kábítószer kereskedelemhez.

[102] Terhelt2 II. rendű vádlott védője perbeszédében az írásbeli beadványában foglaltakat tartotta fenn.

[103] Terhelt2 II. rendű vádlott felszólalásában ártatlanságát hangoztatta és kérte figyelembe venni testvére és tanúl vallomását, illetve nyilatkozatát.

[104] Terhelt3 III. rendű vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat kiegészítette a hatályon kívül helyezésre irányuló indítvány indokolásával, eszerint az elsőfokú bíróság nem tért ki arra, nem indokolta kellően, hogy védence hogyan került az eljárásba, téves következtetéssel állapította meg, hogy ő és I. rendű vádlott ismerték egymást, a Be. 608.§ (1) bekezdés f) pontja alapján ezért a határozat hatályon kívül helyezését kérte.

[105] Osztotta I. rendű vádlott védőjének mintavétellel kapcsolatos aggályát, egyebekben az írásbeli indítványában foglaltakat fenntartotta.

[106] Terhelt3 III. rendű vádlott felszólalásában hangoztatta, hogy minden korábbi nyilatkozatát fenntartja, elismerte, hogy korábban fogyasztott kábítószer. A cselekmény elkövetésében a jogtalan haszonszerzési célzat vezette, de nem kábítószer, csak annak tűnő anyagot akart értékesíteni.

[107] Az utolsó szó jogán Terhelt1 I. rendű vádlott megismételte, hogy semmilyen kapcsolatban nem állt III. rendű vádlottal, a büntetés kiszabása körében kérte figyelembe venni egészségi állapotát, jelezte, hogy a BV-ben szakmát tanul.

[108] Terhelt2 II. rendű vádlott sajnálatát fejezte ki, hogy a kábítószer fogyasztási szokásai miatt ilyen helyzetbe került. Hangsúlyozta, hogy az élete gyökeresen megváltozott, mindezt igazolja befogadói és a munkáltatói nyilatkozat is.

[109] Terhelt3 III. rendű vádlott hangsúlyozta, hogy 8 év alatt nem volt ellene semmilyen eljárás. Nem értette a letartóztatását, hiszen a családja eltartásáról ő gondoskodik anyja és bátyja gondviselője. A hatályon kívül helyezést azért kéri, mert az új eljárásban az igazi szándékát tudná igazolni.

[110] A fellebbezések részben eredményre vezettek.

[111] Az ítéltábla a bejelentett jogorvoslatok okára és irányára tekintettel a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1), (2) és (7) bekezdés alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, az indokolás helyességére vonatkozó, továbbá az egyszerűsített felülvizsgálat körében tartozó rendelkezéseket is.

[112] A felülvizsgálat során az ítéltábla megállapította az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.

[113] Nem vétett sem abszolút (Be. 608. § (1) bekezdés a) - h) pont, sem olyan súlyos relatív eljárási hibát (Be. 609. § (1) és (2) bekezdés a) - d) pont), amely az érdemi felülvizsgálatot kizárta volna és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

[114] Az ítéltábla elutasította a II. rendű vádlott és védője bizonyítási indítványát, mert tanú10 és tanú1 tanúkénti meghallgatásától sem várható az elsőfokú bíróság által megállapítottól eltérő tényállás. A törvényszék tanú10ot tanúként meghallgatta, vallomását értékelte, azt elfogultnak, más bizonyítékokkal alá nem támasztottnak minősítve elutasította, tanú1 írásbeli nyilatkozatában foglaltakat az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanú5 már előadta, annak hitelességét a törvényszék vizsgálta és jelen beadványban foglaltakkal azonos tartalmú nyilatkozatot elutasította.

[115] A másodfokú iratokhoz csatolt, az érintettek nyilatkozatát rögzítő okiratok a törvényszék által értékelthez képest új információt nem tartalmaznak, és ilyen az indítványozott személyek tanúkénti meghallgatásától sem várható.

[116] A védelem számos eljárási szabálysértésre hivatkozott, ezért az ítéltábla elsőként azt vizsgálta, hogy megvalósultak-e és befolyásolták-e bizonyítás törvényességét, korlátozták-e a résztvevő személyek eljárási jogainak gyakorlását.

[117] Az elsőfokú bíróság a bizonyítás törvényességét érintő kifogások közül az ítélet 39-41. oldalán foglalkozik részletesen a titkos információgyűjtés eredménye felhasználásával, illetve a fedett nyomozó bírósági eljárásban történő meghallgatásának akadályával.

[118] A védelmi oldal az ítéletben is részletezetteken túl további, a bizonyítás törvényességét érintő eljárási szabálysértésre is hivatkozik, ezért az ítéltábla szükségesnek tartja a nyomozás és a bírósági eljárás egyes elemeinek az elsőfokú ítéletben írtaknál részletesebb elemzését.

[119] A II. pontban írt (időben korábbi) cselekmények tekintetében a nyomozás elrendelése és a titkos információgyűjtés elsőkénti engedélyezése idején az 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban régi Be.) rendelkezett a büntetőeljárásról, 2018. július 1-től a 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) a hatályos büntetőeljárási törvény. Utóbbi az átmeneti rendelkezések között a Be. 868. § (1) bekezdésében rögzíti, hogy e törvény rendelkezéseit – a 868-876. §-ban meghatározott eltérésekkel – a hatálybalépéskor folyamatban lévő büntetőeljárásban is alkalmazni kell.

[120] A Be. 870. § (1) bekezdése szerint az azt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza.

[121] Végül a Be. 872. § (1) kifejezett rendelkezése, hogy a leplezett eszköz alkalmazásának törvényességét az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések szerint kell megítélni.

[122] Mindezek alapján azt a kérdést, hogy az eljárási cselekmény – így különösen a titkos információszerzés – a vonatkozó törvényi rendelkezések szerint törvénysértő-e, a cselekmény foganatosításakor hatályos eljárási rendelkezések szerint kell megítélni.

[123] A II. számú vád nyomozati irata szerint a nyomozás elrendelésére 2018. június 25-én került sor a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Felderítő Osztály Terhelt3 ellen a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt tett feljelentés nyomán. Ezt követően a helység5 Járásbíróság 14.Tny.33/2018/2. számú, 2018. június 27-én kelt végzésében jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette miatt engedélyezte tanú19 által használt, a határozatban megjelölt hívószámú SIM-kártya forgalmának, valamint az azon továbbított közlés tartalmának megismerését, valamint technikai eszközzel történő rögzítését 2018. július 27-től 2018. szeptember 25-ig.

[124] A helység5 Járásbíróság 14.Tny.32/21018/2. számú 2018. június 27. napján kelt határozatában jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt a Terhelt3 által használt, a határozatban megjelölt hívószámú SIM-kártya forgalmának, valamint az azon továbbított közlések tartalmának megismerését, valamint technikai eszközzel történő rögzítését 2018. június 27. napján 12 órától 2018. szeptember 25. napjáig engedélyezte, majd az 14.Tny.39/2018/2 számú, 2018. augusztus 2-án kelt határozatával azt további SIM-kártyára terjesztette ki.

[125] A helység5 Járásbíróság a 2018. szeptember 19. napján kelt 8.Tny.62/2018/2. számú határozatával jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt3 ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Terhelt3 által használt, a határozatban megjelölt hívószámú SIM kártyák forgalmának és az azon folytatott kommunikáció tartamának titokban történő megismerését és rögzítését további 90 nappal, 2018. szeptember 25-től 2018. december 24-ig meghosszabbította.

[126] A vádiratban megjelölt bűncselekmények elkövetési ideje a fenti időszakra vonatkozik, tekintettel III. rendű vádlott kifogására az ítéltábla megjelöli, hogy ezt követően az helység5 Járásbíróság 2018. december 17-én kelt 8.Tny.82/2018/2. számú határozatával a titkos információgyűjtést 2019. március 24-ig hosszabbították meg.

[127] A Be. 239. § (1) bekezdése szerint a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazása legfeljebb 90 napra engedélyezhető, amely alkalmanként legfeljebb 90 nappal meghosszabbítható, a (2) bekezdés szerint az érintett személlyel szemben bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazása összesen 365 napig engedélyezhető.

[128] A fenti határozatokban foglaltak szerint lefolytatott titkos adatszerzés eredményeként a nyomozati iratokhoz csatolt és a bíróság által a beszélgetésekről készített jelentésben foglaltak által értékelt, az egyes lehallgatások időtartama a 2018. június 27-től terjedő időpontot figyelembe véve nem haladja meg a törvényben előírt 365 napos határidőt.

[129] A III. rendű vádlott által hivatkozott, leplezett eszköz alkalmazásának megszüntetéséről szóló 2020. május 12-én kelt feljegyzés nem a fenti lehallgatás akkori megszüntetését, hanem a 2019. június 3-án elrendelt, bírói engedélyhez nem kötött további leplezett eszköz alkalmazásának megszüntetését igazolja.

[130] Mindezek szerint a lehallgatásokat illetően nem történt a bírósági határozatokban meghatározott, illetve a büntetőeljárási törvény szerinti határidők túllépése.

[131] Az I. tényállási pontban foglalt cselekményt illetően a nyomozás elrendelésére 2019. június 28-án került sor, ezt megelőzően a nyomozó hatóság által folytatott kábítószer-kereskedelem büntette miatti előkészítő eljárás során a Budakörnyéki Járásbíróság 2019. május 21. napján kelt végzésével rendelte el, Terhelt2nak a határozatban megjelölt különböző hívószámú telefonjai tekintetében a lehallgatást, amelyet a 2019. június 27. napján kelt 4.Tny.301/2019/2. számú végzésével terjesztett ki a 2019. június 24. napjától 2019. augusztus 20. napjáig terjedő időszakra.

[132] Az ítéltábla megállapította, hogy mind a titkos információgyűjtés elrendeléséről szóló a II. sz tényállási pontot érintő első határozat és annak Nemzetbiztonsági Szakszolgálat általi végrehajtása megfelelt az akkori rendelkezéseknek (rég. Be. 200. § (1), (2), (3), (4) bekezdés, 201. § (1) bekezdés a), 202. § (1), (2) bekezdés, 203. § (4), (5) bekezdés, 204. §), mind a 2018. július 1. után az I. és II. tényállási pontot érintően a lehallgatás elrendelése a Be. 214.§ (5) bekezdés, 232. (5) bekezdés, 234. § (1) bekezdés a) pont, 235. §, 236. § (1) bekezdés, 237. § (1) bekezdés, 239. § (1). (2) bekezdés, 240. § (1), (2), (4), (5) bekezdés, 241. § (1) bekezdés b) pont, (5) bekezdés 357.§ (1), (5) bekezdés) és annak Nemzetbiztonsági Szakszolgálat általi végrehajtása a Be. 243. § (1) bekezdés, 244. § (1) bekezdés szerint törvényesen történt.

[133] A II. tényállási pontban alkalmazott leplezett eszközök közül az ügyészi engedélyhez kötött a fedett nyomozó alkalmazása és a bizalmi vásárlást (álvásárlás), illetően az ítéltábla megállapította, hogy azok alkalmazása is törvényi előírásoknak megfelelő volt (Be 221.§, 222-223.§, 228. §, 243. §, 255.§).

[134] A helység5 Rendőrfőkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Felderítő Osztály a leplezett eszközök alkalmazásának elrendeléséről szóló feljegyzései szerint a leplezett eszközök alkalmazása az adatszerző tevékenység keretében készített műveleti terveknek megfelelően történt, a fedett nyomozó és az álvásárlás végrehajtásáról szóló feljegyzést az illetékes hatóság a Be. 255.§ (1) bekezdés szerint nyomozati iratokhoz csatolta.

[135] Az ezen túl mindkét tényállási pont esetén alkalmazott, ügyészi engedélyhez kötött rejtett figyelés a Be 215.§ szerint törvényi előírásoknak megfelelően történt, amelyet az annak végrehajtásáról szóló a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Felderítő Osztálya, illetve a KR NNI által készített és a nyomozati iratokhoz csatolt feljegyzések is igazolnak.

[136] Az ítéltábla megállapította, hogy a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazásának eredménye a II. vádat illetően III. rendű vádlott esetében a Be. 252. § (1) bekezdés, I. rendű vádlottal szemben a Be. 252. § (3) bekezdés szerint, az I. vád esetében terhelt1 I. rendű vádlott esetében a Be. 252. § (3) bekezdés, II. rendű vádlottat illetően a Be. 252. § (1) bekezdés alapján törvényesen került felhasználásra.

[137] A leplezett eszközök alkalmazására feljogosított szerv egyik esetben sem lépte túl a Be. 252. § (4) bekezdésben írt határidőt, a lehallgatás során szerzett információt a NBSZSZ minden esetben megszerzéstől számított nyolc napon belül továbbította a nyomozást végző hatóság felé.

[138] A III. rendű vádlott által megjelölt, a minősített adatok időszakos felülvizsgálatát előíró Be. 248. § (2) bekezdése alkalmazása, vagy annak elmaradása a leplezett eszközök felhasználásának törvényességét nem érinti, jelen ügyben minősített adat felhasználására nem került sor.

[139] III. rendű vádlott kifogásolta továbbá azt is, hogy az ügyészség nem valamennyi a lehallgatás során megszerzett információt, adatot tárt a bíróság elé, csatolt a nyomozati iratokhoz.

[140] A Be. 3. § (6) bekezdése alapján az ügyészség feladata a terheltet mentő és a büntetőjogi felelősséget mentő és az enyhítő körülményeket igazoló bizonyítási eszközöket is a bíróság elé tárni.

[141] A Be. 246. § a leplezett eszközök alkalmazására feljogosított szerv, jelen esetben az ügyészség kötelezettsége az így szerzett és felhasználásra nem szánt adatok törlése a vád tárgyává tett cselekményhez nem köthető és az eljárásban nem érintett személyekre vonatkozó személyes adat, különleges adat védelme érdekében.

[142] Mindezek alapján a terheltnek és védőiknek valóban nem áll módjában valamennyi adatot megismerni, a bíróság azonban a fenti jogszabály szerint az ügyészség adatkezelési gyakorlatát nem bírálhatja felül, ugyanakkor a nevezett eszközök alkalmazásával megszerzett adatokat az ügy egyéb adataival összevetve mérlegeli, és von következtetést, annak hitelességéről, törvényességéről. Jelen ügyben a bíróság az ügyészség által végzett adatválogatással kapcsolatban törvényességi, hitelességi problémát nem észlelt.

[143] A fentiek szerint szabályosan beszerzett leplezett eszközök alkalmazása eredményének bizonyítékként való felhasználását az ügyészség az NF.3729/2019/7-I. számú és 7478/2018/46-I. számú vádiratában a jogszabályok megfelelően kezdeményezte, nem volt akadálya a bírósági eljárásban való felhasználásuknak.

[144] A régi Be. 202. § (6) és a Be. 214.§ (5) bekezdése szerint a titkos adatszerzésnek csak akkor van helye, ha megalapozottan feltehető, hogy más módon bizonyíték beszerzése kilátástalan vagy aránytalan nehézséggel járna és a titkos adatszerzéssel bizonyíték beszerzése valószínűsíthető. I. rendű védő kifogásával szemben jelen esetben a bűncselekmény jellegére is tekintettel a fenti feltételeknek a titkos adatszerzés és a fedett nyomozó alkalmazása megfelelt, a hatóság más módon a bizonyítékokat nem tudta beszerezni, továbbá a védői hivatkozással ellentétben a nyomozó hatóság nemcsak leplezett eszközöket használt, hanem további számos más bizonyítási cselekményeket is végzett (iratbeszerzés, tanúk felkutatása, meghallgatása, szakértői vélemények beszerzése).

[145] Itt jegyzi meg a bíróság, hogy a III. rendű vádlott által jelzett súlyos nyomozati hibát az ítéltábla nem észlelt, a III. rendű által hivatkozott, gyanúsítottként tett nyilatkozatának lényegét a meghallgatásáról rögzített jegyzőkönyv tartalmazza, az őt érintő 2020. november 12-én végzett vizeletminta-vétel és annak önkéntessége az iratokhoz csatolt jegyzőkönyv alapján ellenőrizhető volt, tanúkihallgatás, illetve szembesítés elmaradása a védekezéshez való jog lényeges megsértését nem eredményezte márcsak azért sem, mert a kifogásolt és a bíróság számára elérhető tanú meghallgatására bírósági eljárásban sor került.

[146] Az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el I. rendű vádlott és védője a kifogását, miszerint a vádlotti nyilatkozat, megerősítés híján nem bizonyított, hogy a lehallgatások során az ő hangját rögzítették-e.

[147] A nyomozati iratok részét képezi az 2018. szeptember 12-én kelt, a vádlott igazoltatásáról készült rendőri feljegyzés, amely szerint nála a tanú4 - terhelt1 élettársa - előfizető számla hívószámú telefon volt. Az e számról folytatott telefonbeszélgetést (34-35. o.) a bíróság helytálló érveléssel II. rendű vallomását is figyelembe véve I. rendű vádlottnak tulajdonította.

[148] Ezen túlmenően hangfelismerésre vonatkozó szakértői vizsgálatra nem volt szükség.

[149] Alaptalan a III. rendű vádlott felvetése atekintetben, hogy a fedett nyomozó által álvásárlás keretében 3 alkalommal tőle megszerzett amfetamin ne törvényes úton került volna lefoglalásra, illetve szakértői vizsgálatra.

[150] A fedett nyomozó által készített feljegyzések tartalmazzák, hogy a bizalmi vásárlás tárgyát képező amfetaminnak látszó tárgyak átadásra kerültek a Nemzeti Bűnügyi Együttműködési Központ Bűnügyi Ellátó Igazgatóság részére, utóbbi képviselőjétől kerültek lefoglalásra a kábítószer gyanús anyagok a nyomozást vezető helység5 Rendőrkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Bűnügyi Osztály lefoglalás elrendeléséről szóló határozatai szerint, a kábítószer gyanús anyag vegyész szakértő részére való átadásáról a nyomozást vezető hatóság rendelkezett.

[151] A védelmi kifogásokra figyelemmel a kábítószer csomagolásáról rögzített DNS és ujjnyomat minta vizsgálatának körülményeit illetően az ítéltábla az alábbiakkal egészíti ki az elsőfokú ítélet indokolását:

[152] A vegyész szakértő kirendeléséről szóló, a Veszprém Megyei Rendőr-Főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Bűnügyi Osztálya által hozott határozatok 1. pontja a szakértői vizsgálat tárgyaként a vádban megjelölt alkalmakkor lefoglalt kábítószer gyanús anyag szakértői vizsgálatát írta elő.

[153] A hatóság - az ilyen esetekben szokásos módon - hívta fel a szakértőt, hogy a lefoglalt kábítószer csomagolásán további DNS- és ujjnyom-kutatás szükséges, a csomagok bontása során ennek figyelembe véve járjon el, és továbbítsa csomagolóanyagokat további szakértői vizsgálatra.

[154] A hemogenetikai és daktiloszkópiai szakértők kirendeléseiről szóló határozatok tartalmazzák, hogy a kábítószer csomagolásaként lefoglalt zacskókat a vegyész szakértő küldi meg további vizsgálatra. A szakértők a 2018. július 4-én lefoglalt zacskó füléről Terhelt I. rendű vádlott a bal kéz mutatóujjától származó ujjnyomtöredékét, a 2018.szeptember 25-én lefoglalt zacskón a vádlott DNS mintáját azonosították.

[155] Az eljárás során nem merült fel adat, hogy a szakértők a bűnjelkezelést illetően ne a kirendelő határozatban foglaltak, illetve a szakértői vizsgálatra vonatkozó szakmai szabályok szerint jártak volna el, nem fog helyt tehát I. rendű vádlott védőjének, illetve III. rendű vádlottnak konkrétumokat nélkülöző ezzel kapcsolatos kifogása.

[156] Az ujjnyomszakértői vélemény a helyesbítéssel együtt egyértelműen igazolja, a 2018. július 4. lefoglalt csomagolóanyagon Terhelt I. rendű vádlott ujjnyomatának jelenlétét, helyesbítésre okot adó körülmény az iratok között található fényképfelvételek alapján egyértelműen magyarázható. A kábítószer csomagolásaként szolgáló 2 db fekete-fehér csíkos nejlon szatyor ugyanis a fényképek és az átadásukról szóló jelentés szerint egy további, virágmintás egyéb feliratú táskába volt helyezve.

[157] A védői kifogással ellentétben szakértői vélemények alapján egyértelműen azonosítható volt, hogy melyik és milyen időpontban átadott táskán volt kimutatható az I. rendű vádlottól származó minták jelenléte.

[158] Az I. tényállási ponthoz kapcsolódó kábítószergyanús anyag lefoglalása, a bűnjel kezelése a rendelkezésre álló iratok szerint ugyancsak szabályos volt.

[159] A törvényszék a szakértői véleményekben foglaltakat helytállóan fogadta el.

[160] A nyomozó hatóság által kirendelt szakértők által készített vélemények megfelelnek a készítésekor hatályos jogszabályoknak, a vizsgálat megállapításai nem kérdőjelezhetők meg.

[161] A szakértői véleményekben egyértelműen azonosítható a vizsgálat tárgya, a hatóság kérdéseire a szakértők a szakma szabályai szerint, a tudományos módszerek elemzésével adtak mindenre kiterjedő világos és egyértelmű választ, a védelmi állásponttal szemben nincs indoka a szakvélemények bizonyítékok köréből való kirekesztésének.

[162] Védelem sérelmezte továbbá, hogy indítványaik ellenére elmaradt a fedett nyomozó bírósági eljárásban történő tanúkenti meghallgatása.

[163] A fedett nyomozó életét, testi épségét, személyi szabadságát, illetve kilétének titokban tartását biztosítja az a tanú meghallgatás szabályaitól eltérő rendelkezés (Be. 255. § (2) bekezdés), melynek értelmében a fedett nyomozó tanúkenti kihallgatására, személyes jelenlétet igénylő bizonyítási cselekmény lefolytatására a vádemelés után kizárólag az ügyészszeg indítványára és akkor kerülhet sor, ha a vallomása más módon nem pótolható.

[164] Jelen ügyben az ügyészség sem a vádiratban, sem azt követően indítványt nem tett, így a fedett nyomozó bíróság előtti meghallgatása törvényi akadályba ütközött.

[165] Ugyanakkor az általa készített jelentés az iratok részét képezi, az abban foglaltak az általa tapasztaltakat részletekbe menően rögzítik, a jelentés tartalma a vallomását kellően pótolja. Védelem a fellebbezésében is sérelmezte továbbá, miszerint a fedett nyomozó a bizalmi vásárlások tekintetében túllépte a törvény által biztosított kereteket és III. rendű vádlott tekintetében felbujtói magatartás tanúsított. A törvényszék e körben adott indokolása teljes körű és hibátlan (40-41.o.), az abban foglaltakkal ítéltábla egyetért, annak megismétlése szükségtelen.

[166] Mindezek alapján alaptalan a védelmi hivatkozás a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezések megsértését illetően (Be. 609.§ (2) bekezdés a) pont), a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezésre okot adó más körülményt sem észlelt.

[167] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a Be. 163. § (2) és (3) bekezdésében meghatározottak szerint eleget tett, a bizonyítást a szükséges mértékben elvégezte, a tényállás felderítése érdekében az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte.

[168] A rendelkezésre álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonta, a vallomást tevő vádlottakat és az információval rendelkező tanúkat meghallgatta, a korábban beszerzett igazságügyi szakértői véleményeket, továbbá a releváns okiratokat felolvasással tette a tárgyalás anyagává, indítványra a vegyészszakértőt a tárgyaláson meghallgatta.

[169] A bizonyítékok mérlegelése eredményeként megállapított történeti tényállás túlnyomórészt megalapozott, kisebb részben azonban hiányos, mert a megállapított tényállás részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával (Be. 592. § (2) bekezdés c) pont.

[170] A részbeni megalapozatlanságot az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont alapján a rendelkezésre álló ügyiratok tartalma alapján a következőket küszöbölte ki:

[171] Az ítélet személyi részénél, a 6. oldalon Terhelt2 II. rendű elmeállapotára vonatkozó 2. bekezdést mellőzi.

[172] A történeti tényállás I/1., az ítélet 7. oldal 3. bekezdés 4. mondatát akként javítja, hogy a kokaint a személygépkocsit első ülései közti középkonzol tetején találták meg és foglalták le (ítélet indokolás 39. oldal 3. bekezdés).

[173] Az ugyanezen oldal 4. bekezdésében írt kokainbázist 36,8 grammra javítja azzal, hogy ez a mennyiség a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el, annak 92%-a (29200-801/23.867/2019. sz. igazságügyi szakértői vélemény, nyom. irat 950. o.).

[174] A tényállás I/2/b) pont, az ítélet 8. oldal 1. bekezdését a Terhelt2 II.r. vádlott lakásán lefoglalt tárgyakat illetően annyiban javítja, hogy az ott felsorolt 3 kokainnal szennyezett mérleg helyett megállapítja, hogy a lakásban 2 db mérleget foglaltak le, a mérlegen lévő anyagmaradvány MDMA-t, kannabiszra jellemző kannabionid vegyületeket és kokaint tartalmazott (01210/1054-464/2019. bü. számú irat 2. kötet, jegyzőkönyv szemle megtartásáról 999-1000. o., 29200-801/23867-1/2019. szakértői vélemény nyomozati irat 918. oldal).

[175] Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás megalapozottá vált, így a Be. 593. § (3) alapján irányadó a másodfokú eljárásban.

[176] Az elsőfokú bíróság indokolása részletesen is - kisebb hibáktól eltekintve- iratszerűen tartalmazza bizonyítékok számbavételét.

[177] Az elsőfokú ítélet indokolását az ítéltábla az alábbiak szerint javítja ki:

[178] A 26. oldal 3. bekezdésében foglalt, Terhelt2 II. r. vádlottra vonatkozó szakértői véleményeket mellőzi a bizonyítékok közül. A 2008. július 8-án, október 19-én, illetve 2009. október 26-án más ügyben készített szakértői vélemény a vádlott elmeállapotára, kábítószer-függőségére vonatkozóan a 2019. június elkövetési időre nem tartalmaz olyan releváns, értékelendő információt, amely miatt a jelen ügyben felhasználható lenne. Ennek okán a szakértői megállapítást az ítéltábla az ítélet történeti tényállás személyi részéből is mellőzte.

[179] A 43. oldal 4. és 5. bekezdésében a vádlottak tartózkodási helyének megjelölését illetően elírás történt, a 4. bekezdésben a cím3 szám alatti lakóhely valójában Terhelt2 II. rendű vádlott tartózkodási helye, míg a következő, 5. bekezdésben megjelölt cím1 terhelt1 I. rendű vádlott lakóhelye volt.

[180] A 47. oldal 3. bekezdés utolsó mondatának második tagmondata Terhelt3 III. rendű vádlottat érintően elírást tartalmaz, az ítéltábla mellőzi azt, hogy 2019. május-júniusában napi rendszerességgel kokaint fogyasztott, mert ezt valójában Terhelt2 II.r. vádlott vallotta (ítélet 13. oldal (3) bekezdés) az ítélet indokolása eszerint.

[181] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a fenti, az ügy érdemét nem befolyásoló hiányosságoktól eltekintve indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett, számot adott arról, hogy a vádlottak védekezésének miért nem adott hitelt, és miért alapozta a tényállást az ezzel ellentétes bizonyítékokra.

[182] A kábítószerrel kereskedés tekintetében az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenysége helytálló, a vádlottak védekezésében foglalt valamennyi állításra az elsőfokú bíróság válaszolt, a fellebbezésekben sem merült fel olyan új, releváns körülmény, amelyet az elsőfokú bíróság ne értékelt volna.

[183] Az elsőfokú bíróság által, a korábban kifejtettek szerint törvényesen beszerzett bizonyítékok együttes értékelésével, a lehallgatásból származó információk, a rejtett megfigyelés, a lefoglalt kábítószer mennyisége és a mérésre, csomagolásra szánt eszközök, továbbá lehallgatott konspiratív, a kábítószer adásvételével összefüggő beszélgetések alapján helytállóan vont következtetést arra, hogy I. II. és III. rendű vádlottak a tőlük lefoglalt kábítószereket értékesítésre szánták.

[184] Az I. pontot érintően az I. és II. rendű vádlott tartózkodási helyén és I. rendű vádlott gépkocsijában lefoglalt kábítószer jelentős mennyisége mellett az egyéb bizonyítékok is arra utalnak, hogy a lefoglalt kábítószer célja az értékesítés volt.

[185] A II. rendű vádlott által használt hívószámokon több személlyel – közte I. rendű vádlottal -folytatott olyan beszélgetéseket, amelyek tárgya rövid egyeztetés volt bizonyos dolgok átadásáról, illetve annak ellenértékéről, a beszélgetések mennyiségekről és ennek kapcsán vételárról, az áru beérkezéséről, továbbá találkozók helyének és időpontjának rögzítéséről szóltak.

[186] Tekintettel arra, hogy a vádlottak tartózkodási helyén jelentős, a saját fogyasztást meghaladó mennyiségű kábítószerrel foglaltak le, az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a beszélgetések során kábítószerrel volt szó.

[187] Az értékesítési célt igazolja és cáfolja a saját fogyasztásra vonatkozó védekezést az I. rendű vádlott lakásán lefoglalt nagy mennyiségű kicsomagolt kábítószer, számtalan, csomagolásra alkalmas tasak, továbbá a szintén ott tárolt, ezen kábítószer előállítására alkalmas nagy mennyiségű vegyi anyag.

[188] Szemben I. rendű vádlott védőjének kifogásával, a vegyészszakértő az I. rendű vádlott lakásán talált vegyi anyagok tekintetében nem azt az állítást tette, hogy azok kizárólagosan kábítószer előállítására szolgáltak, a szakértő a koffeinporról tette azt a megállapítást, hogy a koffeint általában az amfetamin hígítására használják, más hasznosításáról nem rendelkezik információval, míg a kénsav és a sósav háztartási használatra is vásárolhatók, ugyanakkor kábítószer-prekurzornak számítanak.

[189] II. rendű vádlott lakásán a kábítószer és azok csomagolására szánt eszközök mellett 2 db, különböző kábítószerrel szennyezett mérleget is lefoglaltak, márpedig a rendszeres kábítószer-fogyasztónak köztudottan nincs szüksége a mérlegre saját adagjának kimérésére.

[190] A törvényszék körületekintően vizsgálta a vádlott testvére, tanú¹⁰, a vádlottat mentő és saját felelősségét állító és az abban foglaltakat megerősíteni látszó tanú⁵, a vádlott korábbi élettársa vallomását, és az abban foglaltakat helytálló indokolással utasította el. Mindamelllett, hogy a vádlottat érintően egyik tanú sem tekinthető elfogulatlannak, azt, hogy a tanú magaénak ismerte el a vádlott lakásán tárolt kábítószereket, cáfolják a korábban bemutatott bizonyítékok, telefonbeszélgetések, a rejtett figyelés és a 2019. június 28-i rendőri intézkedés eredménye.

[191] A vádlott ellentmondásos nyilatkozata alapján és a feltárt kábítószer-kereskedelemre utaló körülmények okán helytállóan utasította el tanú5 tanú nyilatkozatát a II. rendű vádlottnál lefoglalt készpénzzel összefüggésben is.

[192] Az I. rendű vádlott gépkocsijában lefoglalt kábítószerrel illetően helytállóan következtetett arra, hogy azt a II. rendű vádlott a számára történő értékesítés céljára tartotta magánál. Mindezt kellően igazolja a tettenérést megelőző rendőri megfigyeléséről készült jelentés, az a tény, hogy a kábítószer nem a gépkocsiban elrejtve, hanem II. rendű vádlott közvetlen közelében került feltalálásra, bizonyítja továbbá a II. rendű vádlottnál lefoglalt nagy mennyiségű készpénz, az általa folytatott telefonbeszélgetések és az a tény, hogy II. rendű vádlott lakásán is jelentős mennyiségű kábítószerrel tárolt, nyilvánvalóan kereskedelmi céllal.

[193] A II. pontban írt cselekményt illetően a leplezett eszközökből származó információk, a rendőri figyelés, a bizalmi vásárlás eredménye és a fedett nyomozó jelentése, továbbá a nyomozó által megvásárolt kábítószerrekről készült szakértői vélemény alapján nem kétséges, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott a fedett nyomozónak a vádban megjelölt kábítószer mennyiséget kereskedelmi céllal adta át.

[194] Miután az adásvétel a III. rendű vádlott és a fedett nyomozó között megtörtént, nincs jelentősége annak a védekezésnek, miszerint a nyomozó azt, állítása szerint baráti társaság részére, nem pedig továbbértékesítés céljára vásárolta.

[195] A törvényszék helytálló indokolással utasította el a fedett nyomozói provokációra vonatkozó terhelti védekezést is, a rendelkezésre álló nyomozati jelentések és a leplezett eszközök alkalmazására vonatkozó iratok igazolják, hogy a III. rendű vádlottal szemben már korábban felmerült a gyanú kábítószer-kereskedelmet illetően és saját, tanú19sal történő együttműködésre vonatkozó vallomása pedig egyértelműen igazolja, hogy még a fedett nyomozó felhívását megelőzően határozott arról, hogy a vádbeli tényállásban szereplő mennyiségű, alkalmanként 1-1 kilo kábítószerrel fog kereskedni.

[196] Mindezek alapján kellően cáfolta, hogy a fedett nyomozó megrendelésére szerezte volna a kábítószerrel és azt a fedett nyomozó hatására értékesítette volna.

[197] Helytállóan állapította meg a bíróság, hogy a fedett nyomozói tevékenység az eljárási szabályoknak teljes mértékben megfelelt, az általa készített jelentés bizonyítékként való felhasználása törvényesen történt, az abban foglaltak pedig egyértelműen igazolják a III. rendű vádlott által lebonyolított adásvételt.

[198] A törvényszék a III. r. vádlott védekezését szem előtt tartva az eljárásban elkövetőként be nem vont, tanúként szereplő tanú19 szavahihetőségét illetően is helytállóan foglalt állást, mindez azonban nem igazolja a vádlott védekezését, miszerint tudomása szerint csak „kamu cuccot” árult. Állítását cáfolja ugyanis a leplezett eszközök alkalmazására okot adó korábbi tevékenysége, továbbá az a tény, hogy a fedett nyomozó részére 3 alkalommal is adott át anyagot, amennyiben az nem kábítószer, hanem „kamucucc” lett volna, a lebukás veszélye nélkül ugyanazon személynek azt nem értékesíthette volna, annak összetétele a legelső vásárlást követően kiderült volna.

[199] Az eladások megtörténte okán annak sincs jelentősége, hogy a III. r. vádlottat fuvarozó, és tanúként meghallgatott barátai mit észleltek a vádlott magatartása alapján.

[200] Az I. rendű vádlott szerepét illetően az ítélet indokolásában részletezett rejtett megfigyelés eredménye, továbbá a két különböző időpontban átadott kábítószer csomagoláson fellelt ujjnyomat és DNS minta alapján a törvényszék helytállóan állapította meg, hogy I. rendű vádlott szállította a kábítószer III. rendű vádlott megrendelése alapján és helyezte azt el a fedett nyomozó gépkocsijába.

[201] Ahogyan azt az ítéltábla már korábban kifejtette a szakértői vélemény alapjául szolgáló bűnjelkezelése és a mintavétel szabályosan történt, annak semmilyen ésszerű indoka vagy bármilyen adattal alátámasztott bizonyítéka nincsen, hogy az I. rendű vádlott mintája a bűnjelkezelés, illetve a szakértői vizsgálat során került volna a csomagoló anyagra, ezzel szemben a tőle való származást igazolja, hogy a rejtett figyelés során a hatósági személyek két esetben is közvetlenül is észlelték a csomagok I. rendű vádlott általi, a fedett nyomozó gépkocsijába való elhelyezését.

[202] A lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalmát az elsőfokú bíróság – helyesen - az igazságügyi vegyészszakértői vélemény alapján határozta meg, azt a másodfokú bíróság mindösszesen annyiban korrigálta, hogy a megállapított nettó hatóanyag tartalmából a kettős előjellel feltüntetett mennyiséget levonta, és az így korrigált, a vádlottra kedvezőbb érték alapján helyesbítette a minősítést megalapozó jelentős mennyiséghez viszonyított mértéket is.

[203] A II/2. pontban foglalt Terhelt³ III. rendű vádlott tekintetében megállapított kábítószer fogyasztást a korábban részletezettek szerint a tőle szabályos módon levett vizeletminta, illetve az az alapján készült szakértői vélemény kétséget kizáróan igazolja.

[204] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekményeket is helyesen minősítette.

[205] A terjesztői típusú elkövetési magatartásokat illetően helytállóan hivatkozott a bírói gyakorlat számára irányadó 1/2007. Büntető jogegységi határozatban foglaltakra, miszerint a kábítószerrel kereskedelem olyan rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretében nemcsak az eladó és a vevő, hanem a közvetítők is tettesként vonhatók felelősségre. A kereskedelem továbbá minden olyan tevékenységet magába foglal, mely elősegíti a kábítószer viszonteladóhoz vagy fogyasztóhoz való eljuttatását, így a kábítószer kereskedelmi céljából történő megszerzése, készletezése is befejezett önálló tettesi cselekmény. Kábítószer hoz forgalomba, aki azt több, esetleg meg nem határozható számú személynek juttatja, a forgalomba hozatal azonban úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban, neki adja a kábítószer, de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy azt a megszerző maga fogyassza el, hanem azért, hogy ezt másoknak vagy másnak továbbítsa. Az III. rendű vádlott által a fedett nyomozónak átadott kábítószer mennyiségéből és a fedett nyomozó által közölték alapján a III. r. vádlott számára a továbbadás ténye tudott volt.

[206] Nincs jelentősége III. rendű vádlott azon védekezésének, hogy tudomása szerint az általa ellenérték fejében átadott nagy mennyiségű kábítószer az átvevő személy nem anyagi haszonnal értékesítette volna, már az átadással megvalósult a kábítószer-kereskedelem büntette.

[207] Az I. és II. rendű vádlott lakásán lefoglalt nagy mennyiségű kábítószerből és csomagoló anyagokból egyértelműen következik, hogy azokat a vádlottak eladás céljára, rendszeres haszonszerzés végett szerezték meg és tartották maguknál.

[208] terhelt1 I. rendű vádlott gépkocsijában lefoglalt kábítószerrel illetően az elsőfokú bíróság jogi indokolása (49.o. oldal 3. bekezdés) I. rendű vádlottat illetően helytálló, a vádlott a saját autójában lévő kábítószerrel, a jelentős mennyiségre is figyelemmel, továbbértékesítés céljából tartotta magánál, amely a forgalomba hozatal egyik résztevékenysége.

[209] A jogi indokolás mindösszesen Terhelt2 II. rendű vádlottat illetően szorul kiegészítésre. A tényállás szerint II. rendű vádlott a rendőri intézkedést megelőzően a kábítószerrel nem szerezte meg, azt a nyomozó hatóság közbelépése akadályozta meg. A feltárt körülmények, a II. rendű vádlott mellett fellelt jelentős mennyiségű kábítószer, a nála lévő jelentős összegű készpénz, az egyéb már hivatkozott bizonyítékokkal, így a korábbi telefonbeszélgetései, a lakásán fellelt jelentős mennyiségű kábítószerrel együttesen a II. rendű vádlott kábítószer vásárlási szándékát igazolja, tekintve azonban arra, hogy az átadás közvetlenül nem valósult meg, a cselekmény önmagában a kábítószer-kereskedelem kísérleteként lenne értékelendő. Helytállóan hivatkozott azonban a törvényszék az azonos törvényi tényállás alá eső elkövetési magatartások halmozódására, arra, hogy a többszöri megvalósulás természetes egységet alkot.

[210] Figyelemmel tehát a gépkocsiban, illetve a vádlott lakásán fellelt kábítószerreket illető azonos elkövetési magatartásra a II. rendű vádlott terhére megállapított a két cselekményt együttesen a törvényszék helyesen minősítette a kábítószer kereskedelem befejezett alakzatának.

[211] Emellett helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a bűncselekmény minősítése szempontjából mindkét vádlott, mindkét cselekményét illetően a kábítószer tiszta hatóanyagtartalma alapján számított összmenyiség az irányadó.

[212] A védelmi állásponttal szemben az elsőfokú bíróság az állandó bírói gyakorlattal egyezően helytállóan fejtette ki, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott esetében a kábítószer-kereskedelem és a kábítószer birtoklása, mint különböző tényállások, valóságos anyagi halmazatban állnak és a cselekmények között eltelt hosszabb időre (több mint 2 év) tekintettel nem kerülhet sor a kapcsolódó kábítószer mennyiségek összeadásra és a folytatólagos megállapítására sem.

[213] A védelmi állásponttal szemben nem tévedett a törvényszék az I. rendű vádlott esetében sem, mikor a terhére megállapított bűncselekményeket 2 rb. büntettnek minősítette. Tekintettel arra, hogy a terhére rótt kábítószer-kereskedői magatartást nem rövid

időközönként követte el, hanem között hosszabb idő, több mint egy év eltelt, így a Btk. 6.§ (2) bekezdés szerinti folytatólagos megállapításának nincs helye.

[214] A Btk. 2.§ alapján valamennyi vádlott tekintetében az elkövetéskor hatályos büntetőtörvény alkalmazása indokolt, a pénzbüntetés egynapi tétel összegére vonatkozó szabályozás az elkövetés idején a vádlottak számára kedvezőbb volt.

[215] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket túlnyomórészt feltárta, felsorolás és értékelés nélkül maradt ugyanakkor az a lényeges enyhítő körülmény, miszerint a lefoglalt, értékesítésre szánt, illetve értékesített kábítószeres a tényleges fogyasztókhoz nem jutottak el.

[216] A törvényszék az irányadó közép mértéket megjelölve az attól való eltérést kellően indokolta, ugyanakkor az ítéltábla az általa hivatkozott lényeges enyhítő körülmény és a többi bűnösségi körülmény együttes értékelése alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamát eltúlzottnak ítélte, ezért azt valamennyi vádlott esetében jelentősen enyhítette.

[217] Az elsőfokú bíróság a kiszabott határozott tartamú szabadságvesztés mellett indokoltan ítélte valamennyi vádlottat közügyektől eltiltásra is, annak tartama az enyhébb szabadságvesztés büntetés tartamához is kellően igazodik, enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

[218] Az elsőfokú bíróság I. és III. rendű vádlottakat a törvény kötelező rendelkezése, a Btk. 50.§ alapján pénzbüntetésre is ítélte.

[219] A másodfokú bíróság a feltárt személyi jövedelmi és vagyoni körülmények alapján megállapította, hogy a 2022. augusztusa óta folyamatos szabadságvesztés büntetését töltő terhelt I. rendű vádlott megfelelő jövedelemmel vagy vagyonnal nem rendelkezik, ezért tekintetében a Btk. 50.§ (2) bekezdése szerinti a pénzbüntetés kötelező kiszabásának törvényi feltétele hiányzik, ezért a pénzbüntetést e vádlottal szemben mellőzte.

[220] Terhelt³ III. rendű vádlott az elsőfokú ítélet meghozatalakor a másodfokú eljárásban történő letartóztatásáig folyamatosan dolgozott megfelelő jövedelemmel rendelkező tekintetében a törvényszék helytállóan szabott ki a Btk. 50.§ (2) bekezdése alapján pénzbüntetést.

[221] Helytálló volt az ügyészi fellebbezés II. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés kiszabása érdekében.

[222] Terhelt² II. rendű vádlott 2023. óta - a bűnügyi felügyelet hatálya alatt - és az elsőfokú határozat kihirdetésekor is dolgozott, létfenntartását bőven meghaladó összegű, megfelelő jövedelemmel rendelkező, esetében a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján - mert a bűncselekményt haszonszerzés céljából követte el - indokolt a pénzbüntetés kiszabása, ezért az ítéltábla a Btk.50.§ (3) bekezdés alapján bűncselekmény tárgyi súlyához igazodóan

állapította meg az ötszáz napi tételt, míg az egy napi tétel összegét a törvényi minimumban 1.000 forintban határozta meg.

[223] A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére alkalmazandó jogkövetkezményekről az ítéltábla a Btk. 51.§ (2) bekezdése szerint rendelkezett.

[224] Az elsőfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése folytán törvényesen rendelt el II. és III. rendű szemben vagyonekobjást a II. rendű vádlottól lefoglalt, a III. rendű vádlott esetében pedig a kábítószer forgalomba hozatalából eredő gazdagodás mértékét jelentő összeg erejéig.

[225] Elmulasztott ugyanakkor rendelkezni I. rendű vádlott esetében a vagyonekobjást illetően.

[226] A Btk. 74/A. (1) bekezdése b) pontja alapján ellenkező bizonyításáig vagyonekobjás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyonekobjást kell elrendelni arra a vagyona, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedése kereskedés ideje alatt szerzett, e vélelem a terhelt I. rendű vádlottól lefoglalt összeg erejéig (csakúgy, mint már II. rendű vádlott esetében) fennáll, így tekintetében is kötelező a vagyonekobjás alkalmazása. Az ítéltábla ezért az I. rendű vádlottól lefoglalt pénzösszegre vonatkozó ítéleti rendelkezést megváltoztatta és ezen összeg erejéig a vagyonekobjást rendelt el.

[227] A másodfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezéseket törvényesnek találta.

[228] Fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a 605. § (1) bekezdés szerint helybenhagyta.

[229] A II. és III. rendű vádlottak által a másodfokú eljárás során letartóztatásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdés alapján határozott.

Budapest, 2025. június 26.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

dr. Raczkó Katalin
bíró

A Fővárosi Törvényszék 26.B.230/2020/300. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.46/2025/53. számú ítéletében írt változtatással 2025. június 26. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. június 26.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke